

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5326/2568

ธนาการ ก. โจทก์ นาย ร.กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1476, ป.พ.พ. มาตรา 1490

ย่อ / หลักกฎหมาย

การให้ความยินยอมของคู่สมรสในการทำนิติกรรมเกี่ยวกับการจัดการสินสมรสอยู่ในบังคับ บทบัญญัติตาม ป.พ.พ. มาตรา 1476 ที่กำหนดให้เฉพาะการจัดการสินสมรสที่มีความสำคัญตาม มาตรา 1476 (1) ถึง (8) ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสอีกฝ่าย แต่การที่จำเลยที่ 2 ทำหนังสือ ให้ความยินยอมของคู่สมรสในการทำนิติกรรมขอมีวงเงินขายตัวสัญญาใช้เงินและขอเพิ่มวงเงิน ขายตัวสัญญาใช้เงินกับโจทก์ หาได้อยู่ในบังคับตามมาตรา 1476 หรือเป็นการจัดการสินสมรส โดยตรงไม่ กรณีจะเป็นหนี้ร่วมต่อเมื่อจำเลยที่ 2 คู่สมรสได้ให้สัตยาบันตามมาตรา 1490 (4) เท่านั้น แต่หนังสือให้ความยินยอมในการทำนิติกรรมดังกล่าวมีข้อความระบุว่า จำเลยที่ 2 ขอให้ความยินยอมต่อการที่คู่สมรส ทำคำขอ สัญญา ข้อตกลงเกี่ยวกับการขอใช้สินเชื่อทุกลักษณะหรือนิติกรรมใด ๆ กับโจทก์ ซึ่งมีลักษณะเป็นการให้ความยินยอมไว้เป็นการทั่วไป เป็นการแสดงเจตนา รับรู้ที่จำเลยที่ 1 ไปทำนิติกรรม หาใช่เป็นการให้สัตยาบันตามบทบัญญัติมาตรา 1490 (4) ไม่ เนื่องจากไม่มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใด ๆ ที่แสดงว่าจำเลยที่ 2 รับรองการที่จำเลยที่ 1 ก่อหนี้ ขึ้นแล้วตามมูลหนี้ดังกล่าว เมื่อจำเลยที่ 2 ไม่ได้ให้สัตยาบันการก่อหนี้ที่จำเลยที่ 1 ได้กระทำให้ จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 21,217,979.43 บาท พร้อมดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 17,000,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระหนี้แก่โจทก์ หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้ยึดทรัพย์จำนองของจำเลยที่ 1 และทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์ จำเลย ทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงิน 17,064,041.09 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี ของต้นเงิน 17,000,000 บาท นับแต่วันผิดนัด (ผิดนัดวันที่ 21 มีนาคม 2562) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ ไม่ครบถ้วน ให้ยึดทรัพย์จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 12612, 12613 และ 12614 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินโฉนดเลขที่ 12597, 12598, 12599, 12600, 12601, 12602, 12603, 12604 และ 12605 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ หากได้เงินไม่พอ ชำระหนี้ ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยที่ 1 ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์จน ครบถ้วน กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวน ทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความให้ 10,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีใน ส่วนของจำเลยที่ 1 ให้เป็นพับ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์กับ จำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระ หรือชำระไม่ครบถ้วน ให้ยึดทรัพย์จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 12612, 12613 และ 12614 พร้อม สิ่งปลูกสร้าง และที่ดินโฉนดเลขที่ 12597, 12598, 12599, 12600, 12601, 12602, 12603,

12604 และ 12605 พร้อมสิ่งปลูกสร้างและทรัพย์สินอื่นของจำเลยที่ 1 ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คืบค่าขึ้นศาลในชั้นอุทธรณ์ 186 บาท แก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 วันที่ 16 มกราคม 2552 จำเลยที่ 1 ทำคำขอมิว่งเงินขายตัวสัญญาใช้เงินกับโจทก์เป็นเงิน 4,000,000 บาท วันที่ 15 กรกฎาคม 2553 จำเลยที่ 1 ขอเพิ่มวงเงินขายตัวสัญญาใช้เงินเป็นเงิน 10,000,000 บาท วันที่ 7 กันยายน 2554 จำเลยที่ 1 ขอเพิ่มวงเงินขายตัวสัญญาใช้เงินเป็นเงิน 6,000,000 บาท และวันที่ 1 มีนาคม 2555 จำเลยที่ 1 ขอเพิ่มวงเงินขายตัวสัญญาใช้เงินเป็นเงิน 2,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 22,000,000 บาท ในการขอมิว่งเงินและขอเพิ่มวงเงินขายตัวสัญญาใช้เงินของจำเลยที่ 1 มีจำเลยที่ 2 ในฐานะคู่สมรสให้ความยินยอม มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประเด็นเดียวว่า จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 หรือไม่ เห็นว่า การที่โจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยที่ 2 ให้ความยินยอมดังกล่าวเป็นผลให้จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบในหนี้อันคู่สมรสได้ก่อขึ้นเกี่ยวกับการจัดการสินสมรส ย่อมถือได้ว่าการยินยอมเช่นนี้อยู่ในบังคับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1490 ที่บัญญัติว่า หนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามีหรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้... (4) หนี้ที่สามีหรือภริยาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน เมื่อพิจารณาถึงการให้ความยินยอมของคู่สมรสในการทำนิติกรรมเกี่ยวกับการจัดการสินสมรสอยู่ในบังคับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1476 ที่กำหนดให้เฉพาะการจัดการสินสมรสที่มีความสำคัญตามมาตรา 1476 (1) ถึง (8) ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสอีกฝ่าย สำหรับการดำเนินการคดีนี้ในส่วนที่จำเลยที่ 2 ทำหนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรสในการทำนิติกรรม หาได้อยู่ในบังคับมาตรา 1476 หรือเป็นการจัดการสินสมรสโดยตรงไม่ กรณีจะเป็นหนี้ร่วมต่อเมื่อจำเลยที่ 2 คู่สมรสได้ให้สัตยาบันตามมาตรา 1490 (4) เท่านั้น แต่การที่จำเลยที่ 2 ให้ความยินยอมในการทำนิติกรรมดังกล่าวที่มีข้อความระบุว่า จำเลยที่ 2 ขอให้ความยินยอมต่อการที่คู่สมรส ทำคำขอสัญญา ข้อตกลงเกี่ยวกับการขอใช้สินเชื่อทุกลักษณะหรือนิติกรรมใด ๆ กับโจทก์ ซึ่งมีลักษณะเป็นการให้ความยินยอมไว้เป็นการทั่วไป เป็นการแสดงเจตนารับรู้ที่จำเลยที่ 1 ไปทำนิติกรรม หาใช่เป็นการให้สัตยาบันตามบทบัญญัติมาตรา 1490 (4) ไม่ เนื่องจากไม่มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใด ๆ ที่แสดงว่าจำเลยที่ 2 รับรองการที่จำเลยที่ 1 ก่อหนี้ขึ้นแล้วตามมูลหนี้ดังกล่าว ปรากฏแต่เพียงว่าจำเลยที่ 2 รับรู้ถึงการที่จำเลยที่ 1 ทำนิติกรรมเท่านั้น เมื่อจำเลยที่ 2 ไม่ได้ให้สัตยาบันการก่อหนี้ดังกล่าวที่จำเลยที่ 1 ได้กระทำไป จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง โจทก์ฎีกาขอให้จำเลยที่ 2 ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 อย่างลูกหนี้ร่วม จึงเป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ซึ่งต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นฎีกา 200 บาท ตามตาราง 1 (2) (ก) ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่โจทก์เสียค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาอย่างคดีมีทุนทรัพย์เป็นเงิน 27,805 บาท จึงให้คืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกิน 200 บาท ให้แก่โจทก์ พิพากษายืน คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาส่วนที่เกิน 200 บาท แก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ

องค์คณะ

เร็กซ์กดี วรียะชัยวงศ์ · สุพัฒน์ พงษ์หัดศิริกุล · ตุล เมฆยงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5326/2568>